

КАЗОЧКИ-
ЧИТАЙЛИКИ

КАЗОЧКИ-ЧИТАЙЛИКИ

Книга 4

Ольга Денисенко

Над виданням працювали:

Упорядниця: Олена Скуловатова

Верстка: Марія Солтис-Смирнова

Дизайн обкладинки: Ярина Мартин

та дружній колектив авторів і художників

Тарілка каші

Ольга Денисенко, Тетяна Денисенко

Художниця Ольга Денисенко

Кличе донечку матуся

Снідати до столу:

«Поспішай скоріш, Катрусю,

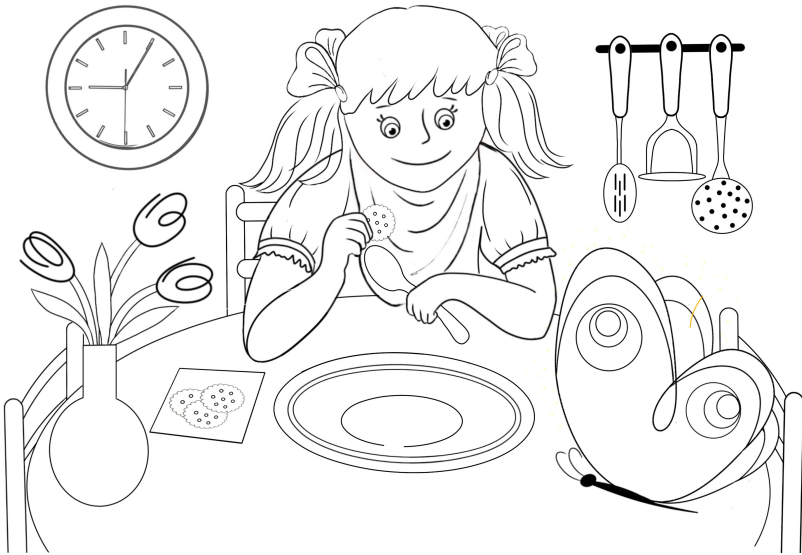
Каша вже готова!»

Катя дивиться в тарілку:

«Кашу я не хочу!

Хочу печиво, зефірку,

Шоколадку й пончик!»

«Цирк не буде нас чекати,

Тож давай скоренько!»

«Хочу тістечка, цукати,

Кекс і карамельку!»

Далі мама каже Каті,
Гладячи голівку:
«Ця тарілочка насправді –
Чарівна тарілка.

Коли ти з'їси всю кашу,
Щось на дні побачиш!»
«Добре, з'їм, якщо так кажеш...»
«Їж, поки гаряча!»

Раз, два, три, чотири... дев'ять.
«Мамо, подивися,
От так диво! Там метелик!»
А він – пурх – і звився!

Покружляв, призупинився,
Потім сів на двері
І умить перетворився
В квітку орхідеї.

«Мамо, в мене ідея!»

«І яка ж, дитинко?»

«Подаруймо орхідею

Фокуснику в цирку».

На арені акробати,

Мавпи та ведмеді,

Потім вийшли в пишних бантах

Клоуни кумедні.

Ось один під бризки сміху

Потягнув мотузку –

І метеликовий вихор

Вилетів з-під хустки.

«Мам, який же клоун Няшик

Вранці був голодний,

Що зміг з'їсти стільки каші

З тарілок сьогодні!»

Добрі слова

Художниця Arphe Art

– А у нас від добрих слів
Кактус в горщику розцвів,
І колібрі прилітала
За краплинкою нектару,
В неї дуже гарний спів.

– Я теж хочу, я теж хочу
Чути пташечку співочу!
Та в моєму горщику –
Тільки стеблик зморщений.

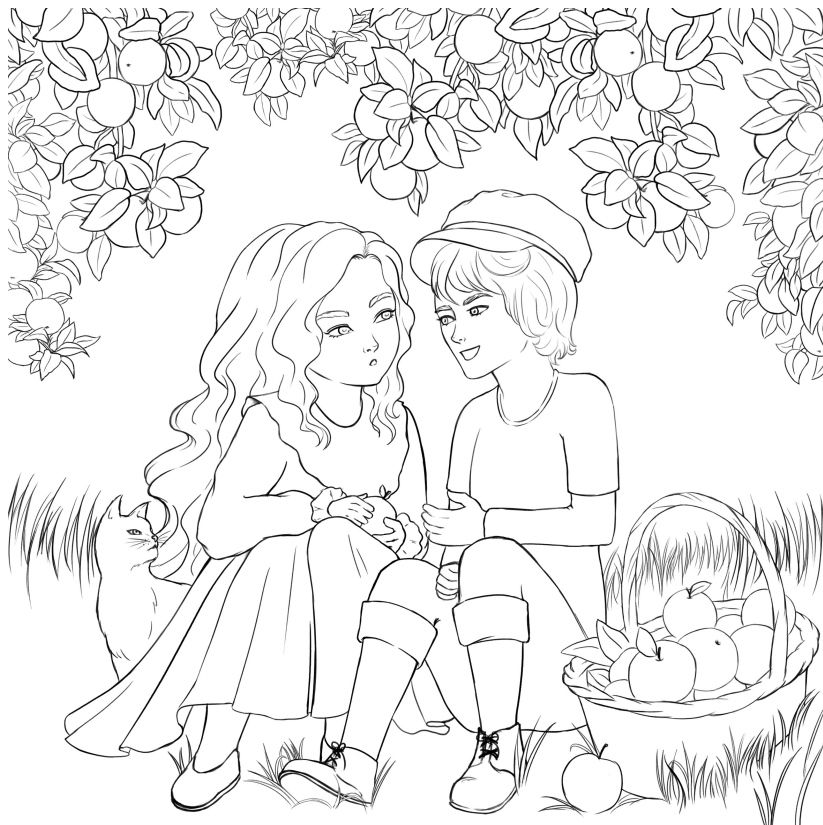

– А іще від слів добра
Наша яблунька стара
Нам дала врожай хороший –
Стиглих яблук повний кошик
Й три повнісіньких відра.

– Я теж хочу, я теж хочу,
Щоб і мій вродив городчик,
Але в мене дерево
Третій рік без зелені.

– А іще до доброти
Всі ідуть, як до води!
І до нас, наче по воду,

В'юнка ящірка приходить,
В конюшині он сліди.

– Я теж хочу, я теж хочу,
Щоб і в мій прийшла садочок!
Але в мене у саду
Тільки оси лиш гудуть!
Зрозумів! Тепер не стану
Я вживати слів поганих!
Буде й в мене все цвісти
З добрим словом золотим!

Відро черешні

Художниця Дар'я Сердюк

Непосидючі, аж біда,

Єгорка та Олежка.

– Хто з нас закине м'яч на дах –

Тому відро черешні!

– Давай? – Давай! – Тож, почали!

Летить червоний м'ячик

Угору, потім в кавуни –

Олежчина невдача.

– Ха-ха! Мазило! Хто так б'є?

Дивись і вчись, як бити!

Червоний м'яч летить уверх

І падає на квіти.

– Ха-ха! Я бачу мазія!

– Ні, я тепер не здамся!

– Сьогодні поки нічия,

Продовжимо вже завтра

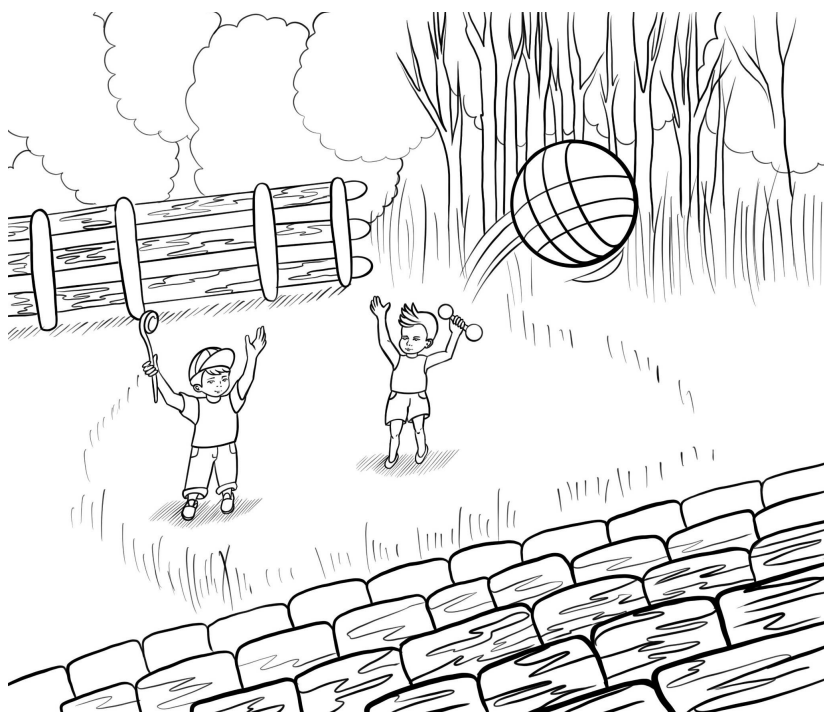
О восьмій ранку.

– Ну давай!

На тому й розійшлися.

– Ну-ну, Єгорко, постривай!

– Олегу, не хвалися!

Пішов Єгор, не спить, не їсть,
Узяв важку гантелю
Й качає біцепси собі,
Червоний, як пательня.

А друг Олег налив борщу
Повнісіньку макітру
І уминає досхочу,
Щоб м'язи наростити.
Що ще? Аджику, сала шмат,
Червоний гострий перець,
Часник, гірчицю і шпинат...
– Ох, пузо як розперло!

До ранку наш Єгор качавсь,
Олежка їв до рання,
І на годиннику вже час
Подальшого змагання.

– Ой-йой-йой-йой! Як все болить –
І рученьки, і ніжки!
Ой-йой! – і впав у тую ж мить
Знесилений на ліжку.

– Ой-йой, поїсти я лихач! –
Олежка ледве диха:
Розперло пузо, як той м'яч,
Побачить хто – потіха!

Проміння тепле сонце лє,
Світ обіймає блиском.
Лежить Єгор, лежить Олег –
Неможеться хлопчиськам.

І поки шибеники ці
Одужували в ліжках –
Черешню з'їли горобці,
А м'яч прогризла мишка.

Дощик

Художниця Ольга Денисенко

Стало раптом гучно-гучно,
Злива мандри почина,
Іскра-блискавка, як ключик,
З неба дощик відчиня.

І краплинки-намистинки,
Як справжнісінький горох,
Без зупинки, без зупинки
Поливають наш город.

Люблять квіти дощик пити,
Тягнуть стеблики тугі,

Хочуть листячко умити
Всі рослини навкруги.

Навіть висхла груша-дичка,
Що стоїть коло двора,
Любить дощику водичку,
Щоб подихала кора.

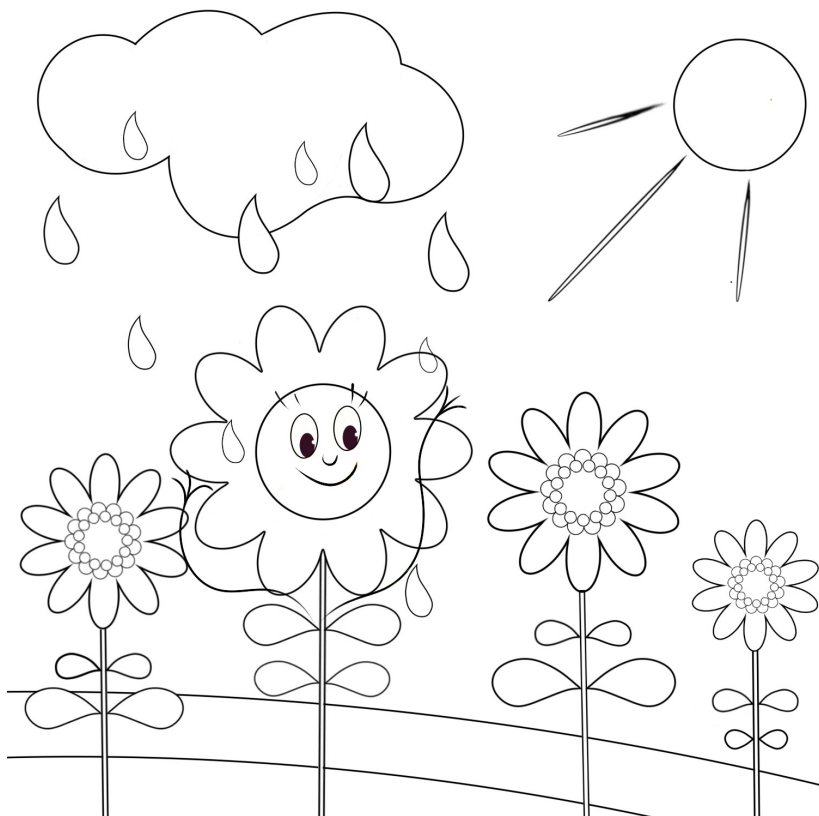
Жвавий дощик став тихішим,
Заглядає у вікно
І по шибці щось там пише,
Мов по аркушу перо.

Що за загадку він хоче

Загадати дівторі?

Не вщухай, веселий дощик,

Ми радіємо тобі!

Мовчазний папуга

Художниця Марія Каменська

Наш Тарас купив папугу:

Сині крила, синій чуб.

Каже: «Будеш мені другом!

Розмовлять тебе навчу!

Як мені тебе назвати?

Кеша? Ні, таких багато.

Кузя? Так собі ім'я.

О, назву тебе Ілля!

Ну давай, Ілле, балакай,

Говори мені “привіт!”».

Той мовчить, як з переляку,
Ухопивши дзьобом дріт.

«На, поїж хоча б чорниці!»
Птах повів маленьким крильцем,
Повернувся до кута.
От же ж, пташка непроста!

«Ну й сиди собі, як бука,
Недолуго пір'яна!»
Увімкнув FM і слуха,
Як мелодія луна.

Взяв з книжкової полицки
Книгу «Півник і лисичка»,
У казковий світ пірнув –
Так і вечір промайнув.

Тепла ковдра і подушка
Кличуть хлопчика до сну.
«На добраніч, мій папужко!
Завтра вчити знов почну!»

Тиша. Ніч пливе над світом.
І дорослі сплять, і діти.
Раптом наш Ілля-мовчун
Видав спів – весь дім почув!

Всі прокинулись сусіди:

«Неподобство! Ми ж спимо!»

«Сил немає вже терпіти!»

«До поліції здамо!»

А папуга галасливий

Заспівав, піднявши крила:

«Сало їм, на салі сплю,

Бо я так його люблю!»

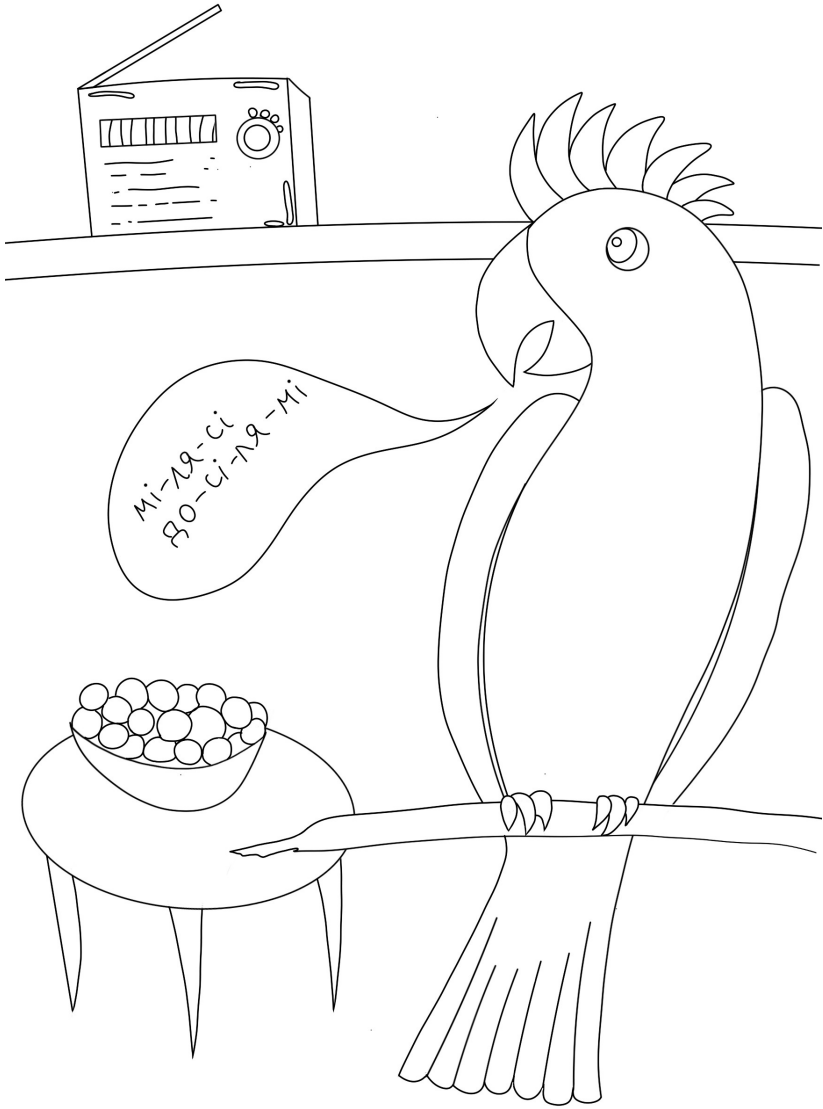
От папуга так папуга!

І відтоді повсякчас

Лиш з навушниками в вухах

Слуха музику Тарас.

Зміст

1.	Тарілка каші. Ольга Денисенко. Тетяна Денисенко	3
2.	Добрі слова	8
3.	Відро черешні	12
4.	Дощик	18
5.	Мовчазний папуга	21